

سالروز ولادت حضرت علی اکبر (ع)

زمان در تب و تاب است، زمین در انتظار هدیه‌ای آسمانی است، ملکوتیان در تدارک شور و شغف و شادمانی هستند، لحظاتی پر از احساس و شادی رقم می‌خورد و اندک‌اندک لحظه موعود فرا می‌رسد.

11 شعبان؛ سالروز ولادت حضرت علی اکبر (ع)

همشهری آنلایین: زمان در تب و تاب است، زمین در انتظار هدیه‌ای آسمانی است، ملکوتیان در تدارک شور و شغف و شادمانی هستند، لحظاتی پر از احساس و شادی رقم می‌خورد و اندک‌اندک لحظه موعود فرا می‌رسد. یازدهم شعبان سال 33 هجری قمری از راه می‌آید؛ خانه امام حسین (ع) غرق نور و شادی می‌شود و لبخند مهر و شوق بر لبان لیلا نقش می‌بندد؛ چرا که فرزندی زیبا شبیه پیامبر (ص) خانه آنها را روشن ساخته است.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، به مناسبت ولادت حضرت علی اکبر (ع) به مختصر مطالبی از زندگینامه و شخصیت این حضرت می‌پردازیم.

زندگینامه حضرت علی اکبر (ع)

حضرت علی اکبر (ع) فرزند بزرگ امام حسین (ع) در سال 33 هجری قمری در مدینه دیده به جهان گشود، مادر بزرگوار ایشان لیلا دختر "ابی مره" است، لیلا برای امام حسین پسری آورد، رشید، دلیر، زیبا، شبیه‌ترین کس به رسول خدا، رویش روی رسول، گفتگوی رسول خدا، هر کسی که آرزوی دیدار رسول خدا را داشت بر چهره پسر لیلا می‌نگریست.

بدین لحاظ، حضرت علی اکبر (ع) به سه طایفه معروف و مهم عرب پیوند پیدا کرده است؛ از جانب پدر به طایفه خوش نام و شریف بنی هاشم و به بزرگانی چون پیامبر اسلام (ص)، حضرت فاطمه زهرا (س)، امیرمؤمنان علی بن ابی طالب (ع) و امام حسین (ع) و از جانب مادر به دو طایفه بنی امیه و ثقیف و افرادی چون عروه بن مسعود ثقفی، ابی سفیان، معاویه بن ابی سفیان و ام حبیبه همسر رسول خدا (ص)، ارتباط فامیلی و خویشاوندی پیدا نمود. به همین جهت وی مورد احترام و اطمینان کامل طوایف مزبور و اهالی مدینه بود.

ابوالفرج اصفهانی از مغیره روایت کرد: روزی معاویه بن ابی سفیان به اطرافیان و هم نشینان خود گفت: به نظر شما سزاوارترین و شایسته‌ترین فرد امت به امر خلافت کی است؟ اطرافیان گفتند: جز تو کسی را سزاوارتر به امر خلافت نمی‌شناسیم! معاویه گفت: این چنین نیست. بلکه سزاوارترین فرد برای خلافت، علی بن الحسین (ع) است که جدش رسول خدا (ص) می‌باشد و در وی شجاعت و دلیری بنی‌هاشم، سخاوت بنی امیه و فخر و فخامت ثقیف تبلور یافته است.

شخصیت حضرت علی اکبر (ع)

درباره شخصیت علی اکبر (ع) گفته شد، که وی جوانی خوش چهره، زیبا، خوش زبان و دلیر بود و از جهت سیرت و خلق و خوی و صباحت رخسار، شبیه‌ترین مردم به پیامبر اکرم (ص) بود و شجاعت و رزمندگی را از جدش علی بن ابی طالب (ع) به ارث برده و جامع کمالات، محامد و محاسن بود.

شباهت حضرت علی اکبر (ع) به رسول خدا را نباید تنها یک شباهت موروثی صرف دانست بلکه این شباهت فضیلتی بزرگ برای ایشان و حتی مادر بزرگوارشان است. سید جوانان بنی هاشم در دشت کربلا به اوج مقامات انسانی رسیده بود تا جایی که شاید بتوان مقام ایشان را تا نزدیکی مقام امامت دانست.

تا آنجا که پدر بزرگوارش می‌فرماید "هرگاه مشتاق دیدار پیامبر می‌شدیم به چهره او می‌نگریستیم؛" به همین جهت روز عاشورا وقتی اذن میدان طلبید و عازم جبهه پیکار شد، امام حسین (ع) چهره به آسمان گرفت و گفت "اللهم اشهد علی هؤلاء القوم فقد برز الیهم غلام اشبه الناس برسولک محمد خلقا و خلقا و منطلقا و کنا اذا اشتقنا الی رؤیة نبیک نظرنا الیه"

حضرت علی اکبر(ع) در کربلا حدود 25 سال داشت؛ برخی راویان سن وی را 18 سال و 20 سال هم گفته‌اند. او اولین شهید عاشورا از بنی هاشم بود. شجاعت و دلاوری حضرت علی اکبر(ع) و رزم آوری و بصیرت دینی و سیاسی او، در سفر کربلا به ویژه در روز عاشورا تجلی کرد. سخنان و فداکاری‌های وی نیز به خوبی مؤید این مطلب است.

مرقد حضرت علی اکبر(ع)

حضرت علی اکبر، نزدیک‌ترین شهیدی است که با امام حسین(ع) دفن شده است. مدفن او پایین پای اباعبد الله الحسین قرار دارد و به این خاطر ضریح امام شش گوشه است.

روایاتی در باب جوان و جوانی

پیامبر اکرم (ص): هیچ چیز محبوب‌تر در نزد خداوند متعال از جوان توبه کننده نیست و هیچ چیز مغبوض‌تر در نزد خداوند متعال از پیری که مشغول گناه است نمی‌باشد.

پیامبر اکرم (ص): ای اباذر! هیچ جوانی به خاطر خدا، دنیا و سرگرمی‌های آن را کنار نگذاشت و جوانی خویش را در راه طاعت خدای پیر نکرد، جز اینکه خداوند پاداش 72 صدیق بسیار راست گو را به او عطا فرماید.

پیامبر اکرم (ص): بهترین جوانان شما کسی است که به پیران (از لحاظ تجربه و دور اندیشی) شبیه گردد.

حضرت علی(ع): کسی که در کودکی دانش نیاموزد، در بزرگی پیشی نمی‌گیرد.

حضرت علی(ع): ای گروه جوانان آبروی خویش را با ادب حفظ کنید و دین خود را با علم و دانش محافظت نمائید.

حضرت علی(ع): دو چیز است که برتری آنها را تنها کسی که آنها را از دست داده باشد می‌داند. (آن دو عبارت است از) جوانی و عافیت.

منابع:

طبری، تاریخ طبری، ج 11

منتهی الآمال، ج 1، ص 373

مقاتل الطالبیین

نسب قریش (مصعب بن عبدالله زبیری)، ص 85، الطبقات الکبری (محمد بن سعد زهري)، ج 5، ص 211

شورای سیاست‌گذاری ائمه جمعه